

Objektiiv

ALATI FOOKUSES

ABITURIENTIDE ERI

Head teed, Tallinna 32. Keskkooli 40. lend!

12. klasside
klassijuhatajate
mõtted
lõpusirgel!

12 asja, mida
peab enne
gümnaasiumi
lõppu tegema!

Lõpetajate
tagasivaated
gümnaasiumi-
aastatele!

Toimetaja veerg	12 asja, mida tegin enne 12. klassi lõppu
Merilin Schults Aasta on lõppemas ja kõikide mõtted on juba suves. Kätte on jõudnud aeg, mil on raske mõelda koolist, eksamitest või õppimisest - selle asemel naudiks ilusaid ilmasid ja viskaks hoopis murule selili. Koolilehe senine peatoimetaja Gisela on panemas oma ametit maha ning suundub sügisel Belgiasse vahetusõpilaseks. Seetõttu juhtuski nii, et ajalehe tegemine jäi minu hooleks. Eks kõik on pidevas muutumises. Muutus on ka see, et lõpetamas on järjekordne tore seltskond noori inimesi - meie kooli 40. lend. Viimane leht on pühendatud neile. Igast klassist on keegi pannud kirja mõned mõtted ja read ning omad sõnad lausunud ka klassijuhatajad. Soovime lõpetajatele kõike paremat ja et igaüks leiaks oma tee!	Ailar Väärtmaa 1. Hommikul sain aru, et hilinen kooli, ja mõtlesin teel välja vabanduse, miks ma hilinesin, et mitte jääda pärast kooli seletuskirja kirjutama. 2. Hiilisin läbi rahva sööklasse sööma, kuigi mul polnud söögitalonge. 3. Koolis oli stiilinädal ning mul olid seljas isa vanad Kappa dressid. Teel kooli vaatasid inimesed mind sellise pilguga ja mõtlesid tõenäoliselt „Ta on küll lollakas.“ 4. Ütlesin kõigile, et Harku järve jook on mõttetu ja ma ei viitsi seda teha, kuid võistlusel andsin endast maksimumi, sest tahtsin ikkagi head kohta saada. 5. Sain kontrolltöö eest 4, kuigi ma polnud ette valmistunud ja isegi, kui olin töö ära viinud, arvasin, et kindel 2. 6. Arutasime klassikaaslastega, et need väikesed on ikka hullud, ning pärast mõningat arutamist jõudsime järeldusele, et me olime ise vähemalt sama hullud, kui mitte hullemad. 7. Pärandasin oma keemia kontrolltööd noorematele, et nad saaksid need maha teha. 8. Küsisin õpetajalt, kas ma võin koolist ära minna, sest mu pea valutab, kuigi tegelikult ei viitsinud ma lihtsalt tundi minna. 9. Vahel avastasin, et õpetajad, kes mulle üldse ei meeldinud, osutusid päris toredateks. 10. Laulsime klassiga bioloogiатunnis DNA laulu ja see jäi kummitama terveks päevaks. 11. Käisin oma klassiga tihti linnas peol. 12. Keerasin vähemalt ühe korralikku jama kokku ning sellega jään ma kindlasti õpetajatele meelde.

Objektiivi toimetused

Kirjutasid: Agnes Sõlg, Laura Karp,
Astrid Mägi, Liivia Talvik, Leeva Eero,

Krista Kiiser, Tiiu Niidas, Triin

Kivirähk, Ailar Väärtmaa.

Keeletoimetaja: Kerstin Vessik

Toimetab ja küljendas: Merilin Schults

Kui 12. a koolimajja jõudis...

Agnes Sõlg

...olid tunnid juba alanud, sest polnud midagi erilist, kui pool klassi põdes haigust nimega hommik, kolmapäev või hoopis reede, kuid siiski olime klass, kes puudus viimases klassis teistest vähem. Eks see puudumine on ka loogiline, sest me ei tulnud kooli õppima eesti keelt, millest jäi igapäevasele meelde vaid nüanss, et gangster hääldatakse a-ga. Me ei tulnud õppima matemaatikat, sest küsimused, mis asi üldse pii on ja milline sõrmus õpetajal on, tundusid palju huvitavamad olema. Ega me ei tulnud õppima ka ajalugu, kus irooniliselt kombel oli söömine keelatud, kuid pärast tundide lõppu ajas prügikast nii üle, et koristajatädi kindlasti hoidis peast kinni, kui nägi jälle söögiorgia tulemust prügikastis.

Aga miks me siia üldse tulime? Me tulime siia õiguse pärast!!! Õiguse pärast tulime me siia!!! See oli tund, kus said kõik vastuse oma kauapiinanud „aga mis siis, kui...” küsimustele, mis ei lasknud isegi öösel uinuda. „Aga mis siis, kui...”. „Aga mis siis, kui ma kõnnin tänaval ja ma kopperdan lahtise munakivi otsa ning selle tõttu komistan inimese otsa, kes sidus saapapaelu kinni, ja see inimene kukub edasi, kuid

samal ajal kukub rõdult kirves ning see kukub talle pähe ja ta sureb ära. Kes siis süüdi jääb?”

Kui kõik eelnev vahele jätta, siis 12. A on väga tore klass, mis koosneb väga erinevatest inimestest, kes on kõik lihtsalt liiga jutukad, ülemeelikud ja uudishimulikud, kuid meid ühendavad paar asja. Me kõik sobiksime suurepäraselt Tartu Ülikooli teoreetikute ridadesse, sest teoorias teeme me silmad ette kõigile ja me võime kõik esinemised, jutud ja tegemised iga viimse detailini läbi mõelda, kuid asja arenedes ning jõudes praktiliste tegudeni, vajub kõik vaikselt kokku ja me ei suuda midagi teostada. Sellises olukorras oleme me nagu nõiaringis, kus üks hakkab vinguma, siis teine ja lõpuks terve klass ning lõpuks me vingume selle üle, et me kõik vingume, ja tehtud ei saa taaskord midagi. Näiteid minevikust on liiga palju, et siia lisada. Teine asi, mis meid ühendab on armastus hea 90ndate muusika vastu, eesotsas Anaconda looga „Ei soovi, et lahkusid veel”, mida kõik vahetunnis südamest ja täiest kõrist kaasa laulsid ja nautisid.

Vaatama sellele, et me olime väga erinevad isiksused, puudusid meil grupid ja kõik

tegelikult said hästi läbi. Kedagi ei jätnud külmaks kellegi ebaõnnestumine või halb hinne ning me üritasime teineteist ikka aidata ja läbi viia, sest südames me armastame omal veidral kombel üksteist. 12.A on tegelikult väga kokkuhoidev ja mõistlik klass, kellel on puuduseid, kuid kellel neid poleks.

Kindlasti jäävad need kolm gümnaasiumiaastat kõigile meelde väga erinevalt, kuid kindel on, et meelde jäävad õpetajad, kes salapärsel kombel näevad kõik palju nooremad välja kui tegelikkuses ja on andnud mõnele idee, et peaks Tallinna 32. Keskkooli tööle tulema, et saada osa nooruselätest. Meelde jääb ka tore klass, kes valmistas muidugi peavalu, kuid täitis palju päevast ka hoolimise, rõõmsameelsuse ja naljaga.

12. a klassile

Rõõm ja mure, mure ja rõõm, läbi kolme aasta koos. Mure pool puudutab ametlikku osa – õppimist, kooliskäimist, õigel ajal asjade tegemist. Rõõm kaasneb Teiega suhtlemisel. Olete toredad, avatud, siirad ja ka mõistvad. Teist õhkub heatahtlikkust ja see on minu arust väga suur väärtus inimeste juures. Ei mäleta Teid tuimade nägudega kusagil kooli peal istumas või aega veetmas ainetundides, kuhu aeg-ajalt teadete edastamiseks sisse hüppasin, et püüda asju enda kontrolli all hoida. Alati kohtasin naerul nägusid. Naljaarmastajad ja lõbusad olite küll ja ilmselt olime sellega ühel lainel. Tajusite selle ära ning tihti tuli ette mõnusa

humoorikaid omavahelisi nokkimisi. Päris sageli käisin ma muidugi riidlemas ka. Mulle endale tunduski, et olen liiga palju kuri õpetaja. Pidasin teid väga enda omaks, aga nagu üks hea ema ikka – riidleb ja armastab.

Soovin kõikidele nende unistuste täitumist!

Klassijuhataja Leeva

12.a klass

12. b klass

Laura Karp

Läksin 2010. aasta suvel Tallinna 32. Keskkooli vestlusele teadmise, et lähen humanitaarklassi. Enda vestlusaega oodates tulid minu juurde eelmisel aastal lõpetanud Merten ja Pavel, kes kohe uurima hakkasid. Pärast lühikest vestlust soovitasid nad mul kindlasti hoopis sotsioloogia- majandussuunda minna, sest seal pidavat olema kõige vähem tunde. Otsustatud! Nüüd ma siin olen, majandusklassi abiturient. Ma arvan, et meie klassi puhul ei ole selline olukord aga eriline. Väga vähesed on tulnud kindla teadmise, omandada midagi majandusalast. Enamik on need, kes sattusid meie klassi vaid seetõttu, et siin oli vabasid kohti või kuulsid samuti, et see on kõige lihtsam suund. Vähemalt meie ajal oli. Seega on meie klassis väga palju erinevate huvide ja ambitsioonidega noori inimesi ning meie klass teistest majandusklassidest väga erinev.

Alguses ei saanud me aga üldse läbi. Erinevad probleemid tüdrukute ja poiste vahel – pisarad, pinged ja tülid. 10. klasside

päeval oli lausa nii suur tüli, et mina ja mõni veel mõtlesime kooli vahetamise peale, mispeale õpetaja Liivi Kõss üritas probleeme lahendada. Muutus toimus sellest hetkest, kui sama päeva õhtul poisid meile lilled kinkisid ja tegid ettepaneku normaalselt läbisaamiseks. Pärast seda läks kõik paremaks ja nüüd saame kõik tõesti väga hästi läbi! Isegi õpetajad on seda märkinud, et meie läbisaamine on vist tõesti suurepärane. Eriti viimasel aastal.

Mis puudutab üritustesse ja nendest osavõtmisesse, siis on teada-tuntud tõde, et meie klass tegi asju alati viimasel hetkel. Selle aasta Playbox mõeldi välja kaks tundi enne ürituse algust, laululahingute proovid kuhjusid ka viimasele nädalale ja sõnad saadi pähe lava taga. Samas olid meie etteasted meelde jäävad. Pea kõiki oli proovidesse väga raske ajada, kuid kui esinemine oli läbi, oli ühtsustunne alati veelgi suurem ja emotsioonid laes.

Nüüd ongi käes see aeg, kus kohtume vaid konsultatsioonides või eksamitel. Viimane klass

läks väga kiirelt ning lõpp tuli kuidagi järsult. Mõni on selle üle õnnelik, kuid paljud suhteliselt kurvad. Enam ei saagi kuulata kellegi lolle nalju või imelikke tähelepanekuid. Kui sa mõtled, et ah aega on ja küll ma enda klassiga ka millalgi olen, siis sa eksid. Aeg kaob kiiremini, kui sa arvatagi oskad, ja sa ei osanud seda aega ilmselt hinnatagi. Nautige kõiki oma koosviibimisi ja saage läbi nagu meie, 12b. Mina olen saanud endale sõbrad terveks eluks ning loodan, et sinagi! :)

12. b klassile

12. b klass on õppinud sotsioloogia ja majanduse õppesuunal ning koosneb 13 neiust ja 16 noormehest. Olen siiralt õnnelik, et sain veeta kolm aastat koos toredate noortega.

Meie klassi iseloomustavad allpool olevad read.

Markol kogu aeg on kiire
Birgit Grabov korralik ja viks
Raul Erkki mõtteis eemal viibib
Erik spordiga on sõber
Johanna nutikas ja visa
Beatrice on iga mehe unelm
Mihkel naerda lõkerdab
Laura musikaalsuse tipp
Kalev klassi Päike
Rasmus kuhu Sa küll jäid
Kristel klassi lippu kõrgel hoiab
Raul on asjalik ja tõine
Martin mehine kui karu

Birgit Küüt moodne ja stiilne
Kristo Liiv on tasakaalukas
Ingrid temperamentse iseloomuga
Kristo Männistu müstiline mees
Carl Peeter iialgi ei anna alla
Brenda-Johanna naiselikkuse kehastus
Andres andekus kuubis
Birgit Pürg on jutukas
Taaniel lihtsalt geniaalne
Karl ei saa läbi ilma motokrossita
Edgar õigluse eest seisab
Siiri on väga siiras
Mirell ja jalgpall
Cathy-Liis tarkuse ülim etapp
Evely südamlilik ja soe
Rando moekollektsiooniga ruulib

12b soovin, et Teie salajased soovid täituksid ja tuult tiibadesse!

Klassijuhataja Krista

12.b klass

Harryd ja Voldemortid ehk 12c klass

„Harryd ja Voldemortid,” mõtlesin, kui Merigan lõpukellal mainis, et 12.c on täis äärmusi, kuid sellest hoolimata ootab ta meilt edasises elus suuri tegusid. Oleme pidevalt olnud nugade peal, nii midagi organiseerides (tavaliselt saab Birgit siis ülejäänud klassiga sõdida ja meilt raha välja peksta) kui ka niisama klassiruumis koos istudes.

Oleme kokku korjatud üle terve Tallinna ja Eesti, Saaremaa kaugeimate nurkadeni välja. Maakaid on meie hulgas pea sama palju kui linnavurlesid. On kuuvarjutusi, autope*esid, modelle ja teisigi andekaid. Koosseis on muutunud. Kümnendadas said mõned meist juba aru, et siit head nahka ei tule ja lahkusid, nende asemele tulid uued. Keski Väino veetis meiega ühe päeva ja otsustas, et läheb

parem Koplisse tagasi. Esimestel katsetel klassiga midagi koos teha lendasid suled ja karvad ning välja ei tulnud kuigi palju. Üldiselt on meil väiksemat meeskonda nõudvad asjad paremini välja tulnud ja mõningate variatsioonidega on neid teinud alati üks kamp. Nii said tehtud tordid, kingid, kunstiprojektid ja võimas jõulupärg, mida ei häbenetud teha klassiõe juures ka siis, kui teda ennast koduski polnud. Kultuuritaibus on sel aastal läinud erakordselt hästi. Aitäh, Anna-Liiza, Mirjam ja Siim, et olete teadmistega tolles heas äärmuses.

Just sel aastal on olnud väga häid koostegemise hetki. Smilersi proovidest on isegi videotööstus, et meil olid naeratused suul ja sama lugu on „Meie klass suudab!” teise vooru filmimisega. Ka klassis

koosistumisest on häid mälestusi, näiteks kommi-, koogi- ja jäätisesöömised. Facebooki klassi gruppi ilmub aeg-ajalt abistavaid materjale ja huvitavaid pakkumisi. Ilmselt on asi selles, et lõpp paistab, pinge kaob ja viimased üritused tahame ühele poole saada nii, et mälestus jääks siiski hea.

Kolm aastat koos on andnud meile kõigile vajalikke õppetunde. On tulnud õppida end läbi suruma, kuuldavaks tegema, wait jääma, teistega arvestama. Me pole sellel alal veel meistrid, aga oleme mingil määral suutnud siiski end viimasel aastal painutada nii, et tehtud said päris head asjad ja aeg-ajalt oli lausa lõbus. Võtan siin julgelt kogu klassi nimel sõna (sest millal keegi meist on teistelt enne küsinud?) ja ütlen, et meil kõigil on tarvis üksteist tänada!

12. c klassile

12.c klaasis on väga meeldivad inimesed, väga erinevate huvidega ja võimetega. Ürituste organiseerimine on olnud raske, sest nad on endale võtnud väljaspool kooli väga palju kohustusi. Töö, hobid, autokool, sõbrad on alati väga olulised. Üritustest

on osa võtnud ikka samad inimesed. Klassis on ka erinevates õppeainetes väga tublisid ja andekaid õppureid. Osaletakse mitmesugustel konkurssidel ja on võidetud ka meeldivaid autasusid. Klassis on kontrastid suured, sest tänapäeva noortel on endale ja

ühiskonnale väga suured nõudmised. Elu on väga kiire. Ma usun, et nad saavad enda ette püstitatud ülesannetega hästi hakkama.

Klassijuhataja Tiit

12.c klass

Revolutsiooniline 12. d klass

Liivia Talvik

Kolme aasta jooksul oleme alati ära märgitud. iseloomustab vast kõige meie, deekad, saanud pidada paremini Michaeli öeldud tuliseid vaidlusi, paar pisarat Tunnis kippusime tihedamini lause „Algab Keno Loto poetada ning kõige enam eriti laulma kui õpetajaga kolmas voor“ ning iga lõkerdavalt naerda. arutlema. Olgu selleks reaallaine tööd „No, mis asi see Gümnaasium möödus viisijupi alustajaks mõne siis veel on?!“.

Tundusime tihti olevat „Eufooria“ viisiga Kõige paremini on vast kõigile revolutsiooniline klass. „Bioloogia!“ – igatahes saime meelde jäänud ka Ivari Jahtisime taga õiglust, me tihti oma energia legendaarne põgenemine tahtsime korraldada ja laulmisesse suunata. bioloogiatunnist. Kui ühel alustada ning oma jälje nende seinte vahele ja inimeste Teinekord oli nii mõnelgi vaja hetkel keegi laua all sinu jalast kinni võtab, siis see ikka südamesse jätta. Meie kõike kommenteerida. ehmatas ära küll. energilisus on õpetajate poolt Kunstiajaloo kontrolltöid

Üks hetk aga, kui Ivar parasjagu mõne klassiõe laua all oli, hakkas tal telefon helisema väga äratuntava helinaga. Kui Ivar aga ukseni jõudis, pani klass oma jõud kokku ning üritas teda päästa hüüetega stiilis „Õpetaja, vaadake, mis seal väljas küll toimub!“ Sel päeval Ivar rohkem biloogiatunnis ei olnudki, pääsedes puhta nahaga.

Me oleme alati end suutnud lõpuks kokku võtta kõige tarvis. Algul kõik tundub venivat ning entusiasmi ei ole alati laes, kuid lõpuks suutisime kõik playboxid, laululahingud ja erinevad esinemised ära teha. Me ei olnud

alati kõige tublimad just meie energia tõttu ja teinekord meie erakordse soovi tõttu tegeleda kõige muuga kui õppetööga.

Head õpetajad,

kuigivõrd me tekitasime teile tohutut peavalu, kaasa arvatud meie armsale klassijuhatajale Triin Kivirähule, siis tahtsid meie kunstisüdamed ainult head ja nakatada ka teid meie energiaga. Me loodame, et suutsime jälle teie südamesse jätta, sest teie kõik jätsite sügava jälje meisse. Aitäh!

12. d klassile

Kallid sõbrad!

Nüüd me siis lähemegi, igaüks oma rada mööda. Mida kolmest ühisest aastast kaasa võtta?

Võtan kaasa sõprustunde. Kui palju tugevaid sõprussidemeid on tekkinud meie klassis! On, kellele raskel hetkel toetuda. On, kellelt hädas abi paluda. On, kellega rõõme jagada. Loodan, et igaühel meist oli võimalus kogeda, et ka algul ehmatava sarkasmi, lõõpimise ja pinnapealsuse all on tegelikult hoolimine ja sõprustunne. Ja uskuge, ajaga jääb pealmine koorik aine õhemaks ja õhemaks.

Võtan kaasa mälestused väsimatust püüdlusest õigluse poole. Kus valitseb ebaõiglus, tuleb seda valju häälega kuulutada ja võitlusse asuda! Vahel oli see võitlus tuuleveskitega, vahel mitte. Tähtis on, et püüdlus alles jääks, sest maailmas on veel palju ebaõiglust, millega võidelda.

Võtan kaasa suuremad ja väiksemad teod ja saavutused. Ühised üritamised Lembitu tänaval, Linnateatris, Playboxil, Laululahingus, klassireisidel, teatrifestivalidel, kooliballil, Vabalaval, kontsertidel, olümpiaadidel, spordivõistlustel... Tublide

kiitmise üritustel pandi aeg ikka pikemaks seisma, kui meie klassi kord tuli. Uskumatu, kui palju meil anda oli koolile ja väljaspool kooli! Jäägugi see nii.

Võtan kaasa mõned murekurrud, sest muretsesin, kui ma ei teadnud, miks teid koolis ei ole või miks teil õppimine hästi ei lähe. Muretsesin ka, kui kellelegi tehti liiga või kui probleemile lahenduse leidmine oli raske. Võtan kaasa aga rohkelt naerukurde, sest oskasite mind naerma panna oma põhjenduste ja naljadega, rõõmu ja uhkust tundma oma tegude, arvamuste, toetuse ja hoolimisega.

Võtan kaasa ühtsustunde. Meil oli palju erinevaid arvamusi ja võib-olla alati ei jäänud kõlama situatsioonis kõige sobivam, vaid kõige valjemini öeldud lahendus või mõte. Siiski on mul hea meel, et oma koha selles klassirongis leidsid kõik. Ei olnud meil eraldi humanitaari ega teatri vagunit. Pigem pingiread erinevate huvide ja tööeksperimentidega reisikaaslaste jaoks, kust oli vajadusel võimalik püsti tõusta ja mõnele muule mitte harvem kui iga viie aasta tagant, eks? Kindlasti on meil kõigil veel üksteisele ja 32. koolile palju anda ja öelda. Küsigem vaid!

Ja siis võtan ma kaasa oma Teie Triin apelsini ja rõõmustan, et teilgi on igaühel üks kotis. Sest igaüks meist on apelsini väärt. Nüüd me siis lähemegi. Aga ikka selleks, et hea tunde tagasi tulla. Algul tihedamini, pärast harvem. Aga kindlasti

12.d klass

Väike killuke igas päevas... :)

Õp. Maarja Tinn: „Ja kui keegi leiab, et mingil põhjusel ei saa tulla näitusele, siis pole hullu ka, kui teil raha ei ole, siis tulete minu juurde ja leiame koos ühe privaatse lahenduse!”

Ivar: „Kas Francois Hollandi pilt on seal slaidil sellepärast Ilvese kõrval, et nad on nagu kaks tilka vett?”

Õp. Maarja Tinn: „Ei, kui ma oleks tahtnud, et pildil oleks nagu kaks tilka vett, siis ma oleksin sinna Borati pannud.”

Õp. Maarja Tinn: „Anna, ega sa jumala eest eksamit ei tee?”

Anna: „Ei tee.”

Õp. Maarja Tinn: „Oh, jumal tänatud!”

Karolin: „Õpetaja, aga kuhu jääb tõeline armastus?”

Õp. Maarja Tinn (hakkab naerma): „Heh, noo palgapäeval vaatame, kuhu see jääb!”

Õp. Anne Almet: „Karl-Silvar ei ole ammu käinud tahvli ees. Mul tekkis kohe unistus teda tahvli ees näha!”

Õp. Anne Almet: „Homme hakkab dieet!”

Õp. Anne Almet: „Mul on viis sõrme, milline neist on keskmine?” (Terve klass hakkab naerma.)

Õp. Anne Almet: „Teil ei ole mõtet neid ülesandeid jälle pähe õppida, ma ei tee teile seekord samasugust tööd nagu C klassile!”

Õp. Leeve Eero: „Kui sa ei taha kuulata, siis pead kõrvald niimoodi kinni panema. (topib näpud demonstratiivselt kõrva), aga vähemalt ole vait!”

Õp. Leeve Eero: „Ma ei tahaks endale koju sellist kakase pepuga lehma.”

Õp. Leeve Eero: „Poisid, poisid! Vaadake nüüd ruttu siia!” (Näitab paljaste naistega maali.)

Õp. Leelo Jaanimägi: „No mis te istute siin nagu pühademunad?”

Õpilane: „Õpetaja teil on nii ilus kott, pange see oksjonile.”

Õp. Leelo Jaanimägi (hakkab naerma): „Ma olen üldse väga kuum naine!”

Õp. Eha Aare: „Tihtipeale tuleb kokku kirjutada, nagu kogu aeg tuleb lahku kirjutada.”

Õp. Eha Aare: „Kuulge, kui tahate kirjutada Peking, siis te ei kirjuta ju hieroglüüfidega seda!”

Õp. Eha Aare: „Mis päev teil esmaspäeviti on?”

Õp. Kaire Lõhmus: „Kaspar, too see töö juba ära, ma ei jaksa vaadata, kuidas sa spikerdad. Panen sulle selle 3 ära.”

Õp. Tiiu Niidas (õpilasele): „Kas sa kaalus juurde ei taha võtta? Sa näed nii pilbas välja!”

Õp. Tiiu Niidas: „Tüütu putukas, pane suu kinni ka vahel!”

Väike killuke igas päevas... :)

Õp. Ahto Pahk: „Kas te olete kunagi pannud katseklaasi okset kasvama?“

Õp. Krista Kiisler: „Väike sirutus, painutus, venitus!“

Õp. Heikki Silvet: „Oled sa muidu üldiselt kategooriline neiu? Kui noormees teeb ettepaneku, kas annad lihtsalt järele?“

Õpilane: „Õpetaja, aga kui mina teen asja viiele, aga keegi teine teeb mu grupis asja kahele, siis kas mina saan ka halvema hinde?“

Õp. Gilbert Mandžolo: „Jah, siis saavad kõik kahe!“

Õp. Gilbert Mandžolo: „Mulle ei meeldi, kui ma küsin õpilane 12. klass „Où habitez-vous“ ja tema mulle vastab „Je m'appelle.““

2012/2013 aastalõpu sündmused

23. mai kell 18.00 - Estraadikava kontsert

27. mai kell 12.10 - 9. klasside lõpukella-aktus

4. juuni - suveaktused

- 9.00 1.-4. klasside aktus
- 10.30 5.-8. klasside aktus
- 12.00 10.-11. klasside aktus

22. juuni - lõpuaktused TTÜ-s (Ehitajate tee 5)

- 12.00 põhikooli lõpuaktus
- 15.00 gümnaasiumi lõpuaktus

Ilusat suve! :)